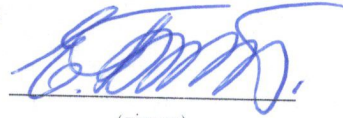

Переклад затверджений

Заступник генерального директора
Урядового офісу координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

К. Б. Блінда
(ініціали та прізвище)

28 грудня 2021 р.

02009R0391 — UA — 26.07.2019 — 003.001

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

- В РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 391/2009
від 23 квітня 2009 року
про загальні правила та стандарти для організацій, що здійснюють перевірку та огляд суден
(Нова редакція)
(Текст стосується СЕП)
(ОВ L 131, 28.5.2009, с. 11)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► M1	ІМПЛЕМЕНТАЦІЙНИМ РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 1355/2014 від 17 грудня 2014 року	L 365	82	19.12.2014
► M2	РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2019/1243 від 20 червня 2019 року	L 198	241	25.07.2019

Із виправленнями, внесеними:

- C1 Виправленням, ОВ L 074, 22.03.2010, с. 1 (391/2009)

▼ В РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 391/2009

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

► В РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 391/2009
від 23 квітня 2009 року
про загальні правила та стандарти для організацій, що здійснюють перевірку та огляд суден
(Нова редакція)
 (Текст стосується ЄЕП)
 (ОБ L 131, 28.5.2009, с. 11)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► M1	ІМПЛЕМЕНТАЦІЙНИМ РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 1355/2014 від 17 грудня 2014 року	L 365	82	19.12.2014
► M2	РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2019/1243 від 20 червня 2019 року	L 198	241	25.07.2019

Із виправленнями, внесеними:

► C1 [Виправленням, ОБ L 074, 22.03.2010, с. 1 \(391/2009\)](#)

▼ В РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 391/2009
від 23 квітня 2009 року
про загальні правила та стандарти для організацій, що здійснюють перевірку та огляд суден
(Нова редакція)
 (Текст стосується ЄЕП)

Стаття 1

Цей Регламент встановлює заходи, яких повинні дотримуватися організації, уповноважені проводити перевірку, огляд та сертифікацію суден на відповідність міжнародним конвенціям з безпеки на морі та запобігання забрудненню морського середовища, сприяючи при цьому досягненню мети вільного надання послуг. Це включає розроблення та впровадження вимог з безпеки до корпусу, машин, електричних та контрольних установок суден, які підпадають під дію міжнародних конвенцій.

Стаття 2

Для цілей цього Регламенту застосовують такі терміни та означення:

(a) «судно» означає судно, що підпадає під дію міжнародних конвенцій;

▼ МІ

(b) «міжнародні конвенції» означає Міжнародну конвенцію з охорони людського життя на морі від 1 листопада 1974 року (СОЛАС 74), за винятком глави XI-2 додатка до неї, Міжнародну конвенцію про вантажну марку від 5 квітня 1966 року і Міжнародну конвенцію про запобігання забрудненню із суден від 2 листопада 1973 року (МАРПОЛ), разом із протоколами та змінами до них, а також пов'язані з ними кодекси, обов'язкові до виконання в усіх державах-членах, за винятком параграфів 16.1, 18.1 і 19 частини 2 Кодексу з імплементації інструментів ММО та пунктів 1.1, 1.3, 3.9.3.1, 3.9.3.2 і 3.9.3.3 частини 2 Кодексу ММО про визнані організації, у їх актуальних редакціях;

▼ В

(c) «організація» означає юридичну особу, її дочірні компанії та будь-які інші підконтрольні їй суб'єкти, які спільно чи окремо виконують завдання в рамках цього Регламенту;

(d) «контроль» означає, для цілей пункту (c), права, договори або будь-які інші засоби, юридичні чи фактичні, що окремо чи у поєднанні надають юридичній особі можливість здійснювати вирішальний вплив або дають змогу такій особі виконувати завдання в рамках цього Регламенту;

(e) «визнана організація» означає організацію, визнану відповідно до цього Регламенту;

(f) «дозвіл» означає акт, яким держава-член надає дозвіл визнаній організації чи делегує їй повноваження;

(g) «конвенційне свідоцтво» означає сертифікат, виданий державою прапора чи від її імені згідно з міжнародними конвенціями;

(h) «правила та процедури» означають вимоги визнаної організації щодо проектування, побудови, обладнання, обслуговування та огляду суден;

(k) «класифікаційне свідоцтво» означає документ, виданий визнаною організацією, що засвідчує придатність судна для конкретного використання чи послуги відповідно до правил і процедур, встановлених та оприлюднених цією визнаною організацією;

(j) «розташування» означає місце знаходження зареєстрованого офісу, центральної адміністрації чи основне місце діяльності організації.

Стаття 3

1. Держави-члени, що бажають надати дозвіл будь-якій організації, яка ще не має статусу визнаної, повинні подати до Комісії запит про визнання, включно з доказами та вичерпною інформацією про відповідність організації мінімальним критеріям, викладеним у додатку I, та про дотримання вимог організацією і про її зобов'язання дотримуватися положень статей 8(4), 9, 10 та 11.

2. Комісія разом з відповідними державами-членами, що подають запит, проводить оцінювання організацій, запит про визнання яких вона отримала, для підтвердження того, що організації відповідають усім вимогам, зазначеним у параграфі 1, та зобов'язуються їх виконувати.

3. Згідно з регуляторною процедурою, зазначеною у статті 12(3), Комісія повинна відмовити у визнанні організаціям, що не відповідають вимогам, зазначеним у параграфі 1, або діяльність яких розглядається як неприпустима загроза безпеці чи довкіллю на основі критеріїв, встановлених згідно зі статтею 14.

Стаття 4

1. Визнання повинно надаватися Комісією згідно з регуляторною процедурою, зазначеною у статті 12(3).

2. Визнання повинно надаватися виключно організаціям, що відповідають вимогам, зазначеним у статті 3.

3. Визнання повинно надаватися відповідній юридичній особі, яка є материнською компанією всіх юридичних осіб, що складають визнану організацію. Визнання повинно поширюватися на всіх юридичних осіб, що сприяють наданню такою організацією послуг по всьому світу.
4. Комісія, діючи згідно з регуляторною процедурою, зазначеною у статті 12(3), може обмежити визнання щодо окремих типів суден, суден певних розмірів, виду діяльності чи їх поєднання відповідно до підтверджених можливостей та компетенції такої організації. У такому разі Комісія повідомляє причини обмеження і умови, за яких обмеження будуть зняті або можуть бути розширені. Обмеження можуть бути переглянуті у будь-який час.
5. Комісія повинна скласти та регулярно оновлювати перелік організацій, визнаних згідно із цією статтею. Такий перелік повинен публікуватися в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Стаття 5

Якщо Комісія вважає, що визнана організація не відповідає мінімальним критеріям, визначеним у додатку I, або не виконує свої зобов'язання згідно з цим Регламентом, або що відбулося серйозне погіршення показників діяльності визнаної організації у сфері безпеки та запобігання забрудненню, що, однак, не становить неприпустиму загрозу безпеці чи довкіллю, вона повинна вимагати від визнаної організації вжити необхідних превентивних чи коригувальних дій у визначений термін для забезпечення повного виконання таких мінімальних критеріїв і зобов'язань та, зокрема, усунути будь-яку потенційну загрозу безпеці чи довкіллю або іншим чином усунути причини погіршення показників.

Превентивні та коригувальні дії можуть включати тимчасові захисні заходи, якщо потенційна загроза безпеці чи довкіллю має нагальний характер.

Однак, без обмеження їх нагального виконання, Комісія повинна заздалегідь повідомляти усім державам-членам, що надали дозвіл на діяльність визнаним організаціям, про заходи, які вона планує вжити.

Стаття 6

▼C1

1. Додатково до заходів, вжитих відповідно до статті 5, Комісія може, згідно з дорадчою процедурою, зазначеною у статті 12(2), накладати штрафи на визнану організацію:

(a)

— яка серйозно чи постійно не виконує мінімальні критерії, встановлені додатком I, чи свої зобов'язання згідно зі статтями 8(4), 9, 10 та 11,

— або

— погіршення показників діяльності якої

виявляють серйозні недоліки у її структурі, системах, процедурах чи системі внутрішнього контролю; або

(b) яка умисно надала невірну, неповну чи неправдиву інформацію Комісії у процесі її оцінювання згідно зі статтею 8(1) чи якимось іншим чином перешкоджала проведенню такого оцінювання.

▼B

2. Без обмеження положень параграфу 1, коли визнана організація не вчиняє превентивні чи коригувальні дії, що вимагаються Комісією, або у випадку невинуватих затримок, Комісія може накласти періодичні штрафні стягнення на таку організацію до повного виконання дій, що вимагаються.

3. Штрафи та періодичні штрафні стягнення, зазначені у параграфах 1 та 2, повинні бути стримувальними і пропорційними серйозності випадку та економічним можливостям відповідної визнаної організації, з урахуванням, зокрема, ступеню загрози безпеці чи довкіллю.

Вони накладаються лише після того, як визнаній організації та державам-членам була надана можливість подати свої зауваження.

Сукупна сума накладених штрафів та періодичних штрафних стягнень не перевищує 5% загального середнього обороту визнаної організації за три попередні фінансові роки від діяльності, що підлягає регулюванню цим Регламентом.

4. Суд Європейських Співтовариств має необмежене право переглядати рішення, якими Комісія наклала штраф чи періодичні штрафні стягнення. Він може скасувати накладені штрафи чи періодичні штрафні стягнення, а також зменшити чи збільшити їх розмір.

Стаття 7

1. Комісія повинна відкликати визнання організації:

- (a) постійне і серйозне невиконання якою мінімальних критеріїв, встановлених додатком I, або своїх зобов'язань згідно з цим Регламентом, становить неприйнятну загрозу безпеці чи довкіллю;
- (b) постійне і серйозне невиконання якою показників безпеки та запобігання забрудненню становить неприйнятну загрозу безпеці чи довкіллю;
- (c) яка перешкоджає чи неодноразово заважає проведенню оцінювання Комісією;
- (d) яка не сплачує штрафи та/або періодичні штрафні стягнення згідно зі статтями 6(1) та (2); або
- (e) яка вимагає фінансової компенсації чи відшкодування будь-яких штрафів, накладених згідно зі статтею 6.

2. Для забезпечення виконання пунктів (a) та (b) параграфу 1 Комісія повинна ухвалити рішення на основі всієї наявної інформації, включно з:

- (a) результатами власного оцінювання відповідної визнаної організації згідно зі статтею 8(1);
- (b) звітами, поданими державами-членами згідно зі статтею 10 Директиви 2009/15/ЄС;
- (c) аналізом аварій за участі суден, що мають клас, наданий визнаними організаціями;
- (d) будь-якими повторними порушеннями, зазначеними у пункті (a) статті 6(1);
- (e) ступенем впливу на флот з класом визнаної організації; та
- (f) недовістю заходів, зазначених у статті 6(2).

3. Рішення про відкликання визнання Комісія повинна ухвалювати за власною ініціативою чи на запит держави-члена згідно з регуляторною процедурою, зазначеною у статті 12(3), та після того, як відповідна визнана організація отримала можливість надати свої зауваження.

Стаття 8

1. Комісія разом з державою-членом, що подала відповідний запит про визнання, повинна проводити на регулярній основі та не рідше одного разу на два роки оцінювання всіх визнаних організацій для перевірки виконання ними зобов'язань згідно з цим Регламентом та відповідності мінімальним критеріям, встановленим додатком I. Таке оцінювання повинно обмежуватися тими видами діяльності визнаних організацій, що підлягають регулюванню цим Регламентом.

2. При виборі визнаних організацій для оцінювання Комісія повинна приділяти особливу увагу показникам визнаної організації у сфері безпеки та запобігання забрудненню, а також повідомленням про аварії та звітам держав-членів згідно зі статтею 10 Директиви 2009/15/ЄС.

3. Оцінювання може включати відвідування регіональних відділень визнаної організації, а також вибірково перевірку як суден, що перебувають в експлуатації, так і суден, що будуються, для цілей проведення аудиту діяльності визнаної організації. У такому разі Комісія, залежно від випадку, повинна повідомити державу-

члена, у якій розташовано регіональне відділення. Комісія повинна надати державі-члену звіт про результати оцінювання.

4. Кожна визнана організація повинна щорічно надавати Комітету, зазначеному в статті 12(1), результати аналізу своєї системи управління якістю.

Стаття 9

1. Визнані організації повинні забезпечити доступ Комісії до інформації, необхідної для проведення оцінювання, зазначеного у статті 8(1). Покликання на положення інших угод не можуть обмежувати такий доступ.

2. Визнані організації повинні забезпечити включення у свої угоди про видачу суднам конвенційних чи класифікаційних свідоцтв з власниками суден чи операторами положень про те, що їх видача залежить від згоди сторін надавати доступ на борт таких суден інспекторам Комісії для цілей статті 8(1).

Стаття 10

1. Визнані організації повинні періодично проводити консультації між собою задля забезпечення еквівалентності та гармонізації своїх правил та процедур, а також їх виконання. Вони повинні співпрацювати між собою задля забезпечення однакового тлумачення міжнародних конвенцій без обмеження повноважень держав прапора. Визнані організації, у відповідних випадках, повинні домовлятися про технічні та процедурні умови, за яких вони взаємно визнають класифікаційні свідоцтва на матеріали, обладнання та компоненти на основі рівноцінних стандартів, орієнтуючись на найбільш вимогливі та суворі з них.

За неможливості взаємного визнання з серйозних причин, пов'язаних із безпекою, визнані організації повинні чітко заявляти про такі причини.

Якщо визнана організація встановить шляхом перевірки або іншим чином, що матеріал, одиниця обладнання чи компонент не відповідають її сертифікату, ця організація може відмовити у дозволі встановити на судні такий матеріал, одиницю обладнання чи компонент. Визнана організація повинна одразу інформувати інші визнані організації, вказуючи причини такої відмови.

Визнані організації повинні визнавати, для цілей класифікації, сертифікати суднового обладнання зі знаком штурвалу відповідно до Директиви Ради 96/98/ЄС від 20 грудня 1996 року про суднове обладнання (¹).

Вони повинні надавати Комісії та державам-членам періодичні звіти про основні зміни у стандартах та взаємне визнання сертифікатів на матеріали, обладнання та компоненти.

2. Комісія повинна подати звіт на основі незалежного дослідження до Європейського Парламенту та Ради до 17 червня 2014 року про досягнутий прогрес у процесі гармонізації правил і процедур та взаємного визнання сертифікатів на матеріали, обладнання та компоненти.

3. Визнані організації повинні співпрацювати з органами контролю держави порту, коли йдеться про судно їх класу, зокрема, задля виправлення виявлених недоліків чи інших невідповідностей.

4. Визнані організації повинні повідомляти адміністративним органам усіх держав-членів, які надали будь-який з дозволів, зазначених у статті 3 Директиви 2009/15/ЄС, та Комісії всю відповідну інформацію про свій класифікований флот, передачі, зміни, призупинення та відкликання класу, незалежно від того, під яким прапором ходить судно.

Інформацію про передачу, зміни, призупинення та відкликання класу, включно з інформацією про всі прострочені огляди та невиконані рекомендації, умови класу, умови чи обмеження експлуатації, видані щодо суден їх класу, незалежно від того, під яким прапором ходять судна, також необхідно повідомляти в електронній формі до спільної бази даних про результати перевірок, що використовується державами-членами на виконання Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/16/ЄС від 23 квітня 2009 року про контроль державою порту (²), одночасно із внесенням до власних систем визнаної організації, та у будь-якому випадку не пізніше ніж через 72 години після події, що стала причиною виникнення зобов'язання щодо повідомлення інформації.

Така інформація, за винятком непрострочених рекомендацій та умов класу, повинна публікуватися на веб-сайті таких визнаних організацій.

5. Визнані організації не повинні видавати конвенційні свідоцтва судну, що було декласоване чи змінює клас з міркувань безпеки, незалежно від його прапора, не надавши перед цим можливості компетентним органам держави прапора висловити протягом розумного строку свою думку щодо необхідності повної перевірки.

6. У випадках передачі класу від однієї визнаної організації іншій визнаній організації, організація, що втратила клас, повинна без необґрунтованих затримок надати організації, що отримала клас, повне історичне досьє судна, зокрема повідомити їй такі дані:

- (a) будь-які прострочені огляди;
- (b) будь-які невиконані рекомендації чи умови класу;
- (c) умови експлуатації судна; та
- (d) обмеження експлуатації судна.

Організація, що отримала клас, може видавати судну нові сертифікати лише після задовільного завершення усіх прострочених оглядів та виконання усіх невиконаних рекомендацій чи умов класу, попередньо виданих такому судну, за вказівками організації, що втратила клас.

Перед видачею сертифікатів організація, що отримала клас, повинна повідомити організації, що втратила клас, дату видачі сертифікатів та підтвердити дату, місце та вжиті заходи для завершення кожного простроченого огляду, невиконаної рекомендації та умови класу.

Визнані організації повинні встановити та впровадити відповідні спільні вимоги для випадків передачі класу, за умови необхідності окремих запобіжних заходів. Такі випадки включають, як мінімум, передачу класу суден віком від 15 років, а також передачу від невизнаної організації визнаній організації.

Визнані організації повинні співпрацювати між собою з метою забезпечення належного виконання положень цього параграфа.

Стаття 11

1. Визнані організації повинні бути створені до 17 червня 2011 року та вести діяльність незалежного органу з оцінювання якості та сертифікації згідно з відповідними міжнародними стандартами якості, у якому можуть бути представлені відповідні професійні асоціації, що працюють у сфері морських перевезень як консультанти.

2. Орган з оцінювання якості та сертифікації виконує такі завдання:

- (a) часте та регулярне оцінювання систем управління якістю визнаних організацій відповідно до критеріїв стандарту якості ISO 9001;
- (b) сертифікацію систем управління якістю визнаних організацій, включно з організаціями, на визнання яких було подано заявку згідно зі статтею 3;
- (c) надання тлумачень визнаних на міжнародному рівні стандартів управління якістю, зокрема з урахуванням конкретних особливостей характеру діяльності та зобов'язань визнаних організацій; та
- (d) ухвалення індивідуальних і колективних рекомендацій для покращення процесів у визнаних організаціях та забезпечення механізмів внутрішнього контролю.

3. Орган з оцінювання якості та сертифікації повинен мати необхідну владу та повноваження, щоб діяти незалежно від визнаних організацій, а також необхідні засоби для дієвого виконання обов'язків згідно з найвищими професійними стандартами, гарантуючи незалежність осіб, що виконують ці обов'язки. Орган з оцінювання якості та сертифікації встановлює власні методи роботи та регламент.

4. Орган з оцінювання якості та сертифікації може просити про допомогу інші зовнішні органи оцінювання якості.

5. Орган з оцінювання якості та сертифікації повинен надавати заінтересованим сторонам, включно з державами прапора та Комісією, повну інформацію щодо свого щорічного плану робіт, а також висновки та рекомендації, зокрема, щодо ситуацій, що могли становити загрозу безпеці.
6. Комісія проводить періодичне оцінювання органу з оцінювання якості та сертифікації.
7. Комісія повідомляє державам-членам результати такого оцінювання та наступні заходи.

Стаття 12

1. Комісії допомагає Комітет з безпеки морів та запобігання забрудненню із суден (COSS), створений Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2099/2002 (³).
2. У разі покликання на цей параграф застосовують статті 3 та 7 Рішення 1999/468/ЄС з урахуванням положень його статті 8.
3. У разі покликання на цей параграф застосовують статті 5 та 7 Рішення 1999/468/ЄС з урахуванням положень його статті 8.

Період, встановлений у статті 5(6) Рішення 1999/468/ЄС, становить три місяці.

▼M2 _____

▼B

Стаття 13

▼M2

1. Відповідно до статті 14а, Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти, що вносять зміни до Додатку I, без розширення сфери його дії, з метою оновлення встановлених у ньому мінімальних критеріїв, враховуючи, зокрема, відповідні рішення ММО.

▼B

2. Зміни до міжнародних конвенцій, визначених у статті 2(b) цього Регламенту, можуть бути виключені зі сфери дії цього Регламенту згідно зі статтею 5 Регламенту (ЄС) № 2099/2002.

Стаття 14

▼M2

1. Комісія повинна мати повноваження ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 14а для доповнення цього Регламенту, що встановлюють:

- (a) критерії оцінювання дієвості правил та процедур, а також показників безпеки визнаних організацій та запобігання забрудненню їх класифікованими суднами, з особливим урахуванням даних, наданих Паризьким меморандумом про взаєморозуміння у сфері контролю державою порту та/або іншими подібними схемами;
- (b) критерії визначення того, чи може така діяльність вважатися неприйнятною загрозою безпеці або довікллю, що можуть враховувати специфічні обставини, які впливають на менші чи вузькоспеціалізовані організації.

2. Комісія повинна мати повноваження ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 14а для доповнення цього Регламенту, що встановлюють детальні правила щодо накладання штрафів та періодичних штрафних стягнень відповідно до статті 6 та, якщо необхідно, щодо відкликання визнання організацій, що здійснюють перевірку та огляд суден, відповідно до статті 7.

▼B

3. Без обмеження негайного застосування мінімальних критеріїв, встановлених додатком I, Комісія може відповідно до регуляторної процедури, зазначеної у статті 12(3), затверджувати правила або їх тлумачення та

може розглядати встановлення цілей для загальних мінімальних критеріїв, зазначених у пункті 3 частини А додатка І.

▼M2

Стаття 14a

1. Повноваження ухвалювати делеговані акти надано Комісії на умовах, встановлених у цій статті.
2. Повноваження ухвалювати делеговані акти, зазначені у статті 13(1) та статті 14(1) і (2), надано Комісії на п'ятирічний період з 26 липня 2019 року. Комісія складає звіт про виконання делегованих повноважень не пізніше, ніж за дев'ять місяців до закінчення п'ятирічного періоду. Строк делегування повноваження автоматично продовжується на періоди такої самої тривалості, якщо Європейський Парламент чи Рада не висловить заперечення проти такого продовження не пізніше, ніж за три місяці до кінця кожного періоду.
3. Делеговані повноваження, зазначені у статті 13(1) та статті 14(1) і (2), можуть бути в будь-який час відкликани Європейським Парламентом або Радою. Рішення про відкликання припиняє дію делегованих повноважень, визначених у такому рішенні. Воно набуває чинності на наступний день після публікації рішення в *Офіційному віснику Європейського Союзу* або в пізнішу дату, вказану в самому рішенні. Воно не впливає на чинність будь-яких уже введених у дію делегованих актів.
4. Перед ухваленням делегованого акту Комісія проводить консультації з експертами, призначеними кожною державою-членом відповідно до принципів, викладених у Міжінституційній угоді від 13 квітня 2016 року про краще законотворення (⁴).
5. Як тільки Комісія ухвалює делегований акт, вона нотифікує його одночасно Європейському Парламенту і Раді.
6. Делегований акт, ухвалений відповідно до статті 13(1) та статті 14(1) і (2), набуває чинності, тільки якщо ані Європейський Парламент, ані Рада не висловили жодних заперечень протягом двомісячного періоду з моменту нотифікації такого акту Європейському Парламенту і Раді, або якщо до закінчення такого періоду Європейський Парламент і Рада повідомили Комісії про те, що вони не заперечуватимуть. Такий період продовжують на два місяці за ініціативою Європейського Парламенту чи Ради.

▼B

Стаття 15

1. Організації, яким на момент набуття чинності цим Регламентом було надано визнання згідно з Директивою 94/57/ЄС, зберігають своє визнання відповідно до положень параграфа 2.
2. Без обмеження положень статей 5 і 7, Комісія повинна переглянути всі випадки обмеженого визнання, наданого згідно з Директивою 94/57/ЄС у світлі статті 4(3) цього Регламенту до 17 червня 2010 року, щоб вирішити згідно з регуляторною процедурою, зазначеною у статті 12(3), чи слід замінити обмеження іншими або усунути їх. Дія обмежень триває, доки Комісія не ухвалить рішення.

Стаття 16

У процесі оцінювання згідно зі статтею 8(1) Комісія повинна перевірити, чи є одержувач визнання відповідною юридичною особою в організації, до якого застосовуються положення цього Регламенту. У іншому випадку Комісія повинна ухвалити рішення щодо зміни такого визнання.

Якщо Комісія вносить зміни до визнання, держави-члени повинні адаптувати свої угоди з визнаною організацією з метою урахування змін.

Стаття 17

Комісія кожні повинна два роки інформувати Європейський Парламент та Раду про застосування цього Регламенту.

Стаття 18

Покликання у законодавстві Співтовариства та національному законодавстві на Директиву 94/57/ЄС необхідно тлумачити як покликання на цей Регламент і читати відповідно до кореляційної таблиці, наведеної у додатку II.

Стаття 19

Цей Регламент набуває чинності на 20-й день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та підлягає прямому застосуванню в усіх державах-членах.

ДОДАТОК I

МІНІМАЛЬНІ КРИТЕРІЇ ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЙ ДЛЯ ОТРИМАННЯ ЧИ ПРОДОВЖЕННЯ ДІЇ ВИЗНАННЯ СПІВТОВАРИСТВОМ

(зазначені в статті 3)

A. ЗАГАЛЬНІ МІНІМАЛЬНІ КРИТЕРІЇ

1. Визнана організація повинна мати правосуб'єктність у державі свого розташування. Її звіти повинні бути перевірені незалежними аудиторами.
2. Визнана організація повинна бути здатна документально підтвердити великий досвід в оцінюванні проектів та побудови торговельних суден.
3. Визнана організація повинна бути завжди укомплектована значною кількістю адміністративного, технічного, допоміжного та дослідницького персоналу відповідно до розміру флоту свого класу, його складу та участі організації у побудові та переобладнанні суден. Визнана організація повинна мати можливість забезпечити кожне місце роботи, за необхідності, ресурсами та персоналом, відповідно до поставлених завдань згідно із загальними мінімальними критеріям, визначеними пунктами 6 і 7, та специфічними мінімальними критеріями, визначеними у частині B.
4. Визнана організація повинна мати та застосовувати власний набір комплексних правил та процедур або демонструвати можливість мати такі правила і процедури щодо проектування, побудови та періодичного огляду торговельних суден, якість яких відповідає визнаним на міжнародному рівні стандартам. Вони повинні публікуватися та постійно оновлюватися і вдосконалюватися за допомогою науково-дослідницьких програм.
5. Визнана організація повинна мати власний реєстр суден, який публікується щороку або зберігається у загальнодоступній електронній базі даних.
6. Визнана організація не повинна контролюватися судновласниками або суднобудівниками, або іншими особами, що мають комерційне відношення до виготовлення, обладнання, ремонту суден та їх експлуатації. Дохід визнаної організації істотно не залежить від одного комерційного підприємства. Визнана організація не надає класифікаційні чи конвенційні послуги, якщо вона є ідентичною судновласнику чи компанії-оператору або має ділові, особисті, чи родинні зв'язки ними. Це положення про несумісність також повинно застосовуватися до інспекторів, найнятих визнаною організацією.
7. Визнана організація повинна діяти відповідно до положень додатка до Резолюції ММО А.789.19 про специфікацію функцій проведення оглядів та видачі свідоцтв визнаних організацій, що діють від імені адміністративного органу, у тій мірі, наскільки вони підлягають регулюванню цим Регламентом.

B. СПЕЦИФІЧНІ МІНІМАЛЬНІ КРИТЕРІЇ

1. Визнана організація повинна надавати свої послуги по всьому світу, використовуючи інспекторів, що працюють виключно на неї, або, у виняткових і належно виправданих випадках, інспекторів, що

працюють на інші визнані організації.

2. Визнана організація повинна керуватися кодексом етики.
3. Управління та керівництво визнаною організацією повинні здійснюватися у такий спосіб, що забезпечує конфіденційність інформації, що вимагається адміністративним органом.
4. Визнана організація повинна надавати належну інформацію адміністративному органу, Комісії та заінтересованим сторонам.
5. Визнана організація, її інспектори та технічний персонал повинні виконувати роботу, не порушуючи прав інтелектуальної власності верфей, постачальників обладнання та судновласників, включно з патентами, ліцензіями, ноу-хау чи іншими видами знання, використання яких охороняється законом на міжнародному, національному рівні чи рівні Співтовариства; за жодних обставин, без обмеження повноважень щодо проведення оцінювання державами-членами та Комісією, зокрема, згідно зі статтею 9, ані визнана організація, ані її інспектори чи технічний персонал, найняті нею, не можуть передавати чи розголошувати комерційно важливі дані, отримані у процесі проведення інспектування, перевірки та моніторингу суден, що будуються чи ремонтуються.
6. Керівництво визнаної організації повинно визначити та документально оформити свою політику, завдання та зобов'язання у сфері якості, а також забезпечити розуміння, виконання та дотримання цієї політики на всіх рівнях визнаної організації. Політика визнаної організації повинна враховувати цілі та показники безпеки і запобігання забрудненню.
7. Визнана організація повинна забезпечувати:
  - (a) встановлення та систематичне виконання своїх правил та процедур;
  - (b) дотримання своїх правил та процедур і впровадження внутрішньої системи оцінювання якості послуг щодо цих правил та процедур;
  - (c) виконання вимог щодо конвенційної роботи, на проведення якої уповноважена визнана організація, та наявність внутрішньої системи оцінювання якості послуг відповідно до міжнародних конвенцій;
  - (d) визначення та документальне оформлення обов'язків, повноважень та взаємодії персоналу, робота якого впливає на якість послуг визнаної організації;
  - (e) виконання всієї роботи за керованих умов;
  - (f) наявність системи контролю, яка проводить моніторинг дій і роботи інспекторів та технічного й адміністративного персоналу визнаної організації;
  - (g) глибокі знання у інспекторів щодо конкретного типу судна, на якому вони проводять роботу, пов'язані із здійсненням конкретного огляду та застосовними вимогами;
  - (h) запровадження системи кваліфікації інспекторів та постійного підвищення їхньої кваліфікації;
  - (i) ведення документації, що демонструє досягнення необхідних стандартів у сфері послуг, що надаються, а також ефективне функціонування системи якості;
  - (j) дотримання в усіх місцях розташування комплексної системи запланованих та документально оформлених внутрішніх аудитів діяльності, пов'язаної із забезпеченням якості;
  - (k) проведення конвенційних оглядів та перевірок, що вимагаються гармонізованою системою оглядів та сертифікації, на проведення яких уповноважена визнана організація, відповідно до положень додатка та доповнення до Резолюції ММО А.948(23) про основні принципи проведення оглядів у рамках гармонізованої системи оглядів та сертифікації;
  - (l) встановлення ясних і чітких сфер відповідальності та контролю між центральним і регіональними офісами визнаної організації, а також між визнаними організаціями та їх інспекторами.

8. Визнана організація повинна розробити, запровадити та підтримувати дієву внутрішню систему якості, засновану на відповідних частинах визнаних на міжнародному рівні стандартів якості та згідно з вимогами EN ISO/IEC 17020:2004 (інспекційні органи) та EN ISO 9001:2000 (системи управління якістю, вимоги), відповідно до тлумачення та сертифікації органу з оцінювання якості та сертифікації, зазначеного у статті 11(1).
9. Правила та процедури визнаної організації повинні виконуватися таким чином, щоб організація мала можливість, виходячи з власних безпосередніх знань та суджень, робити надійні та об'єктивні висновки щодо безпеки відповідних суден за допомогою класифікаційних свідоцтв, на основі яких можуть видаватися конвенційні свідоцтва.
10. Визнана організація повинна мати необхідні засоби проведення оцінювання за допомогою кваліфікованого професійного персоналу та відповідно до положень, викладених у додатку до Резолюції ММО А.913(22) про настанови щодо впровадження адміністративними органами Міжнародного кодексу з управління безпекою (МКУБ), застосування та підтримання системи управління безпекою як на суходолі, так і на борту суден, що підлягають сертифікації.
11. Визнана організація повинна дозволяти представникам адміністративних органів та іншим відповідним особам брати участь у розробці її правил та процедур.

ДОДАТОК II

Кореляційна таблиця

Директива 94/57/ЄС	Директива 2009/15/ЄС	Цей Регламент
Стаття 1	Стаття 1	Стаття 1
Стаття 2(a)	Стаття 2(a)	Стаття 2(a)
Стаття 2(b)	Стаття 2(b)	—
Стаття 2(c)	Стаття 2(c)	—
Стаття 2(d)	Стаття 2(d)	Стаття 2(b)
Стаття 2(e)	Стаття 2(e)	Стаття 2(c)
—	Стаття 2(f)	Стаття 2(d)
Стаття 2(f)	Стаття 2(g)	Стаття 2(e)
Стаття 2(g)	Стаття 2(h)	Стаття 2(f)
Стаття 2(h)	Стаття 2(i)	Стаття 2(g)
Стаття 2(i)	Стаття 2(k)	Стаття 2(i)
—	Стаття 2(j)	Стаття 2(h)
Стаття 2(j)	Стаття 2(l)	—
Стаття 2(k)	—	Стаття 2(j)
Стаття 3	Стаття 3	—

Стаття 4(1) перше речення	—	Стаття 3(1)
Стаття 4(1) друге речення	—	Стаття 3(2)
Стаття 4(1) третє речення	—	—
Стаття 4(1) четверте речення	—	Стаття 4(1)
—	—	Стаття 3(3)
—	—	Стаття 4(2), (3), (4)
—	—	Стаття 5
—	—	Стаття 6
—	—	Стаття 7
Стаття 5(1)	Стаття 4(1)	—
Стаття 5(3)	Стаття 4(2)	—
Стаття 6(1), (2), (3), (4)	Стаття 5(1), (2), (3), (4)	—
Стаття 6(5)	—	—
Стаття 7	Стаття 6	Стаття 12
Стаття 8(1) перший абзац	Стаття 7(1), пункт (а) першого підпараграфа	—
Стаття 8(1) другий абзац	—	Стаття 13(1)
Стаття 8(1) третій абзац	Стаття 7(1), пункт (б) першого підпараграфа	—
—	Стаття 7(1) другий підпараграф	Стаття 13(1) другий підпараграф
Стаття 8(2)	Стаття 7(2)	—
Стаття 8(2) другий підпараграф	—	Стаття 13(2)
Стаття 9(1)	—	—
Стаття 9(2)	—	—
Стаття 10(1) вступна частина	Стаття 8	—
Стаття 10(1)(а), (б), (с), (2), (3), (4)	—	—
Стаття 11(1), (2)	Стаття 9(1), (2)	—
Стаття 11(3), (4)	—	Стаття 8(1), (2)
Стаття 12	Стаття 10	—
Стаття 13	—	—

Стаття 14	Стаття 11(1), (2)	—
—	Стаття 11(3)	—
—	Стаття 12	—
—		Стаття 9
Стаття 15(1)		
		Стаття 10(1), (2)
Стаття 15(2)		Стаття 10(3)
Стаття 15(3)	—	Стаття 10(4)
Стаття 15(4)		Стаття 10(5)
Стаття 15(5)		Стаття 10(6) перший, другий, третій, п'ятий підпараграфи
—		Стаття 10(6) четвертий підпараграф
Стаття 16	Стаття 13	—
Стаття 17	Стаття 16	—
—	Стаття 14	—
—	Стаття 15	—
		Стаття 11
		Стаття 14
		Стаття 15
		Стаття 16
		Стаття 17
		Стаття 18
		Стаття 19
Додаток		Додаток I
	Додаток I	
	Додаток II	Додаток II

(¹) ОВ L 46, 17.02.1997, с. 25.

(²) Див. сторінку 57 цього Офіційного вісника.

(³) ОВ L 324, 29.11.2002, с. 1.

(⁴) ОВ L 123, 12.05.2016, с. 1.